

та нѣма за какво да ходи да тѣрси намѣ-дѣ-си кал-пакъ и жито и тѣхъ като ги притури при чифта о-буща, — всичко това да даде за кожуха. Той напра-во продава обущата за пари и съ тѣзи пари си ку-пува кожухъ; а кожухарина съ тѣзи пари ще си купи храна, може би, пакъ въ сѣщото село. Вий ви-ждате, че тукъ на кундурадгията сѣ дали кожухъ не паритѣ а обущата, и кожухарина като получилъ паритѣ, не са задоволилъ съ това, но ги далъ за хра-на. И тѣй паритѣ само си минуватъ отъ рѣка на рѣ-ка, и слѣдъ нѣколко врѣме тѣзи сѣщитѣ пари които кундурадгията е далъ за кожуха, могатъ пакъ да са вѣрнѣтъ у него, именно ако този чело-вѣкъ отъ когото кожухарина си е купилъ храна, съ сѣщитѣ купи отъ кундурадгията обуща.

Ясно е че тука паритѣ никому нищо не сѣ при-дали и селото не е станало по богато отъ това че е измислило пари, ами само захвѣнало по лесно да прави размѣна.

Но мени може да ми кажѣтъ: какъ тѣй отъ па-ритѣ не са е прибавило нищо? Ами ако нѣкой на-мѣри пари, на ли той може съ тѣхъ да си купи и храна и дрѣхы — значи и отъ паритѣ бива богатство. Тѣй, ама не е тѣй! Защо е станалъ той богатъ? Защото сега може да си набави храна, обуща и всичко друго. Значи богатството му все пакъ са сѣ-дѣржа не въ паритѣ, а въ полезнитѣ нѣща, които той може да си купи съ пари. А богатството на цѣ-лото общество си остава пакъ сѣщото, защото ако е-динъ е намѣрилъ пари и си е накупилъ съ тѣхъ раз-ни нѣща та е станалъ по богатъ, то други, който е изгубилъ тѣзи пари, сега не може да си купи разни нѣща и е станалъ по сиромыхъ. Сега, ти го рече-него, ще бѣде йоще по злѣ. До като пѣрвѣна не бѣ-ше намѣрилъ пари то, макаръ че той бѣше по сиро-махъ, но той работеше, а сега той може да преста-не да работи, но да пие, да ѣде и да са облича трѣ-